

[Nørskov.]

mener at kunne udtale, at Danmark maa sætte en Ære i at behandle disse Mennesker paa en god og human Maade, men det er klart, at der maa være Mulighed for Retshaandhævelse over for disse Folk, hvis de ikke retter sig efter de Anordninger og Reglementer, som gives.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling her i Tinget.

Westermann: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give det foreliggende Lovforslag Tilslutning.

Vi kan fuldt ud erkende Rigtigheden af at faa klare Linier i Spørgsmaalet om fremmede Statsundersaaatters retslige Forhold og mener ogsaa, det er rigtigt, at det udtrykkeligt bestemmes, at ogsaa den militære Retsplejelovs § 61, 3die Stykke, skal gælde for de i Lovforslaget nævnte Personer. Det er rigtigt, at Straf ikendt uden Dom kan eksekveres straks, uden at den Udsættelse, der ellers er hjemlet, naar man ønsker Sagen henvist til Afgørelse ved Dom, kan kræves. Der er dog i dette Forhold at tage i Betragtning, at den militære Retsplejelovs § 60 udtrykkeligt giver de paagældende Ret til at indbringe Sagen for Rettergangschefen, saafremt de mener, at de er urigtigt behandlet, og yderligere findes der i samme § 61, 4de Stykke, Adgang til at føre Klage efter de almindelige Regler over de foresatte, der har paalagt Straffen; hvis der bliver indgivet Klage, kan saavel de foresatte, der har ikendt Straffen, som højere foresatte standse Straffens Fuldbyrdelse for eventuel nærmere Undersøgelse.

Der er et enkelt Spørgsmaal, jeg gerne vil stille den højtærede Forsvarsminister. Det er Spørgsmaalet om Rettergangsmyndigheden, idet der i den militære Retsplejelovs § 10 staar, at det ved kongelig Anordning skal fastsættes, hvem der er Rettergangschefen, og i militær Retsplejelovs § 52 staar, at Rækkevidden af Straffemyndigheden skal ligeledes fastsættes ved kongelig Anordning. Disse kongelige Anordninger er i Henhold til den militære Retsplejelov af 1937 udgivet, for Hærens Vedkommende den 23. Juni, for Søværnets den 24. Juni. Disse kongelige Anordninger om Bemyndigelse til at paalægge Straf uden Dom er udstedt henholdsvis for Hæren og Søværnet.

Derfor vil jeg gerne stille den højtærede Forsvarsminister det Spørgsmaal,

om man eo ipso kan gaa ud fra, at disse kgl. Anordninger ogsaa vil gælde for disse fremmede Militærpersoner, altsaa om man kan paaregne, at disse henhører henholdsvis under Hæren og Søværnet, nemlig der, hvor de i det enkelte Tilfælde er internerede, eller om det vil være nødvendigt at fremskaffe en særlig kgl. Anordning for Rettergangsmyndigheden for fremmede Militærpersoner.

I øvrigt kan jeg, som jeg allerede har anført, tilsige Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse i dette høje Ting.

Valdemar Sørensen: Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem Hr. Nørskov i, at det maa være Landet en Ære og en Pligt at behandle de internerede, der er Tale om i Lovforslaget, paa en i alle Henseender forsvarlig og hensynsfuld Maade. Om dette nu gøres bedst ved at lægge dem ind under den militære Straffelov, hvis Regler jo mange Gange, især med Hensyn til de arbitrære Straffe, som den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Westermann, berørte, rent retsmæssigt set synes os almindelige Mennesker at være af en ret ejendommelig Art, og om det gøres bedst, hvor Anklagemyndigheden til syvende og sidst hviler i et Generalauditørembede, der ikke synes at give sin Mand mange Chancer for at beholde et sundt Sinds Ligevægt — det skal jeg alt sammen lade være usagt; alt dette er mit personlige Syn paa Sagen.

Paa mit Partis Vegne skal jeg, som Forholdene ligger, anbefale Forslaget til hurtigt Fremme.

Hartel: Vi finder Lovforslaget baade vel affattet og vel motiveret, saaledes som Forholdene ligger. Den eneste Tanke, der slog mig ved Gennemlæsningen af det, var den, om det var strengt nødvendigt at fremsætte det, om ikke det samme allerede kunne opnaas efter de Love, der er til Raadighed. Men det er vel klogere at have det sagt, idet Forord bryder jo ingen Trætte, og ud fra denne Betragtning skal jeg altsaa fuldt og helt give Lovforslaget vor Tilslutning.

Forsvarsministeren (Alsing Andersen): Til det ærede Medlem Hr. Hartel vil jeg gerne sige, at det er jo netop, for at der ikke skal kunne blive nogen Diskussion, at vi har ment det rigtigt at fremsætte Lovforslaget for derved at skaffe Lovhjemmel. Som det er nævnt i Bemærk-